

عنوان مقاله:

پوشش های ایرانی، نگرش نیارشی به مهندسی معماری سنتی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و تکنولوژی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علیرضا اشرفی - کارشناس مرمت و احیای بناهای تاریخی، دانشگاه پیام نور مرکز اصفهان

ساحل نصرت - کارشناس مرمت و احیای بناهای تاریخی، دانشگاه پیام نور مرکز اصفهان

خلاصه مقاله:

اجرای پوشش سقفها در بناهای مختلف بر اساس آنچه تا کنون در هنر معماری اصیل ایرانی به عمل آمده است، بجز در محلهایی که ساکنین آنها دسترسی به چوب داشته و توانسته اند از آن برای پوشش ساختمان های خود استفاده کنند، به ناچار از مصالح موجود مانند خاک و سنگ استفاده شده و برای این کار، مصالح به شکل و اندازه های خاص قابل حمل تغییر داده تا امکان استفاده از این منابع طبیعی برایایشان فراهم آید. در استفاده از خشت و آجر و یا قلوه سنگ در پوشش ها، چون امکان تعبیه پوشش در سطوح صاف وجود نداشت، لذا پوشش های منحنی را ابداع و به بهترین نوع آن و مستحکم ترین آنها کهقوس های بیض باشد، دست یافتند؛ که به صورت دوره های نیم دایره، بیضی های معروف به خاگی و « گنبد »، دوره های شکسته در معماری ایران جلوه گر شد. از دو شکل کلی تاق و و ازج و همچنین قبه تشکیل گردید که هر دوره ای بر اساس سلیقه استادان فن و مطابق با اصول کامل فنی و ایستایی ارائه شد. اجرای سقف، آنگا که گنبدی شکل باشد، سخنی یا رفتاری دیگر با دیوارهای زیرین خود دارد، گنبد که هیچگاه نمی تواند بی واسطه روی دیوار های چهارگانه زیرین خود بنشیند، می تواند به عنوان یک - عنصر ساختمانی مستقل(از دیدگاه استاتیکی(و یا نیمه مستقل عمل کند. و در پایان مبحث تاقها، دو اصل عمده مورد نظر قرار می گیرند: الف ترسیم و کارکرد ب طرز اجرا

کلمات کلیدی:

تاق، قوس، معماری، نیارش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/446752>

